

Julija Drunjina

PISMO IZ IMPERIJE ZLA

Ja živim, predsjedniče,
U zloglasnoj “imperiji zla” –
Tako izvoliste nazvati zemlju
Što je spasila planetu...
Naša je mladost požar,
Naša je - Golgota bila,
A vi, mlađahni kad biste,
Kako prođoste u ratu?

Možda ste nam, kroz buktinju,
Konvoje s oružjem dovozili? –
Mudri se Ruzvelt trudio
Svojoj saveznicu pomoći.
Pa se u Murmansku činilo
Da vašu hrabru mornaricu
Sva zemlja dočekuje
Utonula u noći.

Da, mrkla noć bješe
Nad Rusijom raširila krila.
Umirao je Lenjingrad, i u tami
Himna Šostakoviča se orila.
Pišem, predsjedniče,
Iz te iste “imperije zla”,
Gdje je izmučene učenice ruka
Fašistička na streljanje vodila.

Od rata sijedile su
djetinje kose,
U gaslim je očima majki
mrzla suza, u kristal se sledi...
Da niste i vi, kao Kenedi,
sa američkim trupama
krvlju sopstvenom
doprinijeli pobjedi?

Ja živim, predsjedniče,
U zloglasnoj “imperiji zla” –
Tamo, gdje štuju Dostojevskog,
I Lorku i Vitmana.
Žalosti me, što Samanta
iz čista mira sklopi oči,
Teško mi je, što u Nevadi
Popucaše mostovi međ' dušama.

Vaše nosače aviona
Osvjetljava izbljedjeli mjesec.
Između života i smrti
Pretanke su niti...
Kakva divna planeta,
I kako ranjiva !
Kako stanovnik njen moli
Da se sačuva i zaštiti !

Ja živim, predsjedniče,
U zloglasnoj “imperiji zla”...

Sa ruskog jezika prevela Minja Pješčić